

[Sigsgaard.]

kræmmeri omkring aktieselskaberne, som Danmark har.

Jeg ved, jeg har nævnt det her før, og jeg ved også, at ministeren har afvist det, men nu har ministeren haft nogle måneder til at tænke over sagerne igen, og det er muligt, at også regeringen kunne være tjent med, at der kom en smule mere balance ind i dens politik over for henholdsvis lønarbejderne og andre samfundsgrupper.

I oktober sidste år opfordrede jeg til, at ministeren straks begyndte at udarbejde gode afløsningslove i stedet for de midlertidige love om pris- og avancestop; jeg erkender ligesom andre, at det må være midlertidige love. Det er meget beklageligt, at det ikke er sket. Jeg synes, det viser, at man ikke vil gribe ind i fornødent omfang. Der er grund til at gribe ind nu, men der ligger ingenting på bordet. Efter ministerens ord at dømme har man ikke forberedt sig på erstatningslove for de love, der altså skal udløbe her til juli.

VS kan stemme for socialdemokratiets lovforslag, hvis de nogen sinde når frem til afstemning, uden at vi bilder os ind, at de løser alle problemer. Forslaget om, at rationaliseringsgevinster skal komme lønarbejdere og forbrugere til gode, er vi glade for. Det var jo et væsentligt diskussionsemne, da vi sidste gang behandlede den tilsvarende lovgivning. Det vil stadig være sådan, at man frarøver dem, der arbejder, en væsentlig del af udbyttet af deres arbejde, for sådan er jo systemet. Forslaget om rationaliseringsgevinster vil kun betyde en vis forbedring, hvis det gennemføres, men vi ser gerne, at den forbedring gennemføres.

Vi kan også varmt støtte forslaget om, at vejledende priser kan kræves nedsat. Der er grund til at gribe ind på mange områder. Jeg tror, at man f. eks. skulle tage fat på en del håndværkeravancer. Indkomster for større håndværksmestre i hovedstadsområdet på flere hundrede tusinde kroner på årsbasis er ikke spor usædvanlige. Krydsrevisionerne i Jylland af håndværkerregn-

skaber har også vist artige fortjenester. Der er en række områder, hvor der kan gribes ind, men jeg har her kun villet nævne dette ene eksempel. Vi kan altså tilslutte os principperne i forslaget.

SF er inde på, at man måske skulle gennemføre lovforslagene for et kortere tidsrum under henvisning til, at man så kunne få tid til at diskutere en mere permanent lovgivning; men det tror jeg ikke man skal lægge så forfærdelig meget vægt på. Jeg synes ikke, der er grund til at ændre i lovforslagene, for det har jo hidtil vist sig, at der ikke er nogen vilje fra regeringens side til at overveje sådan permanent lovgivning.

Vi støtter lovforslagene.

Kai Moltke: Jeg tror, den største fejl ved disse forslag er noget, som ikke skyldes forslagsstillerne. Lovforslagene skulle sikkert behandles i forbindelse med regeringens almindelige planer om vor økonomiske situation og vor hele økonomiske udvikling. Man behøvede blot at høre på økonomiministerens forudsigelser i går for at vide, at der træffes forberedelser til nye forbrugsbegrænsende afgifter. Der tales om at bremse op for den uholdbare situation, som f. eks. jeg advarede imod allerede ved folketingets åbning, opstået ved den pludselige, forhastede ophævelse af al rationering for finansieringen af byggeri gennem realkredit. I går kunne man prale af, at Nationalbanken var nået op på at måtte opkøbe for ikke mindre end 8 milliarder kr. obligationer osv. Det ville have været ønskeligt, om vi her havde fået en debat om, hvad der er regeringens økonomiske politik, samtidig med at man tog stilling til disse forslag.

Nu er det desværre sådan, at statistik altid er en del bagefter. Men jeg kan ikke lade være med at sige, at i det sidste nummer af Industrirådets blad Tidsskrift for Industri, som udkom i går, eller i morges, tales der om, at det er ganske enkelte steder, man må notere en afgjort tilbagegang i produktionens udvikling. Der er først næringsmiddelindustrien med et minus på 0,5